

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

17 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nadejda Toma,

Judecători –Anatolie Țurcan, Elena Cobzac, Victor Boico, Ion Guzun

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către avocatul Bodnariuc Alexandr în numele inculpatului Țuțui Andrei, prin care solicită casarea deciziilor Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2019 și Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 iulie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Țuțui Andrei xxxx, născut la xxxx,
originar și domiciliat în s. xxxx;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 10.07.2018 – 19.11.2018 (prima instanță);
2. 12.12.2018 – 12.02.2019 (instanța de apel);
3. 03.04.2019 – 16.07.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în anulare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești /sediul central/ din 19 noiembrie 2018, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364¹ Cod de procedură penală, Țuțui Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de gestionarea și circulația drogurilor pe un termen de 3 ani.

Potrivit art.90 Cod penal, executarea pedepsei s-a suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

S-au trecut în contul statului cheltuielile judiciare în mărime de 6 720 lei pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Țuțui Andrei, acționând în scop de profit, conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor sale, dorind în mod conștient survenirea lor, neavând autorizația corespunzătoare, împreună și de comun acord cu Plăcintă Igor, Scripnic Serghei și alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, împărțind rolurile, au organizat

procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea și punerea în circulație pe teritoriul Republicii Moldova a drogurilor și analogilor acestora în proporții mari, cu scop de înstrăinare.

Astfel, Țuțui Andrei, conform înțelegerii prealabile cu alte persoane, într-un timp și loc nestabilit de către organul de urmărire penală, ilegal au dobândit pentru păstrare, expediere, transportare, distribuire și punerea în circulație cu scop de înstrăinare pe teritoriul Republicii Moldova substanțe stupefiante, psihotrope și analogi ai acestora în proporții mari, și anume marijuana, pe care până la 20.02.2018 o cântăreau, repartizau și împachetau în doze mai mici pentru a o distribui, pentru comercializare diferitor persoane, inclusiv, prin intermediul lui Scripnic Serghei și Plăcintă Igor, înlesnind comercializarea acestora în proporții mari consumatorilor.

Țuțui Andrei, având scopul punerii în circulație a substanțelor stupefiante, conform înțelegerilor telefonice prealabile cu Scripnic Serghei și alte persoane, îi transmitea acestuia substanța stupefiantă marijuana în proporții mari, care o transporta la domiciliu, o împacheta și o repartiza în doze mai mici pentru a o distribui, inclusiv prin intermediul lui Plăcintă Igor.

Inclusiv, la 16.02.2018 aproximativ ora 16:00, Țuțui Andrei aflându-se la domiciliul său în r-nul Hîncești, s. Buțeni, i-a înstrăinat cet. Scripnic Serghei o cantitate nedeterminată de substanță stupefiantă marijuana, iar ultimul, la 17.02.2018 aproximativ ora 15.30, aflându-se în or. Hîncești, având scopul punerii în circulație a substanțelor stupefiante, conform înțelegerilor telefonice prealabile, s-a întâlnit cu Plăcintă Igor și i-a transmis pentru înstrăinare în continuare 12 gr. de substanță stupefiantă marijuana.

La 20.02.2018 ora 19:35 fiind efectuată percheziție la domiciliul cet. Țuțui Andrei, amplasat pe adresa r-nul Hîncești, s. Buțeni, au fost depistate și ridicate: o sacoșă din polimer cu masă de origine vegetală fluorescentă de culoare verde, un cântar electronic la scară mică cu urme de substanță de culoare verde, predestinat cântăririi drogurilor. Potrivit Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1 -R-1370 din 12.04.2018, masa vegetală uscată și grosier mărunțită de culoare verde-cafenie, ridicată în rezultatul efectuării percheziției la domiciliul cet. Țuțui Andrei, amplasat pe adresa r-nul Hîncești, s. Buțeni, reprezintă marijuana, care se atribuie la substanțele stupefiante. Cantitatea substanței stupefiante (marijuana - materie uscată) constituie 368 gr.

Particulele unice de masă vegetală de culoare verde de pe suprafața cântarului electronic, ridicat în circumstanțele de mai sus, reprezintă particule unice de marijuana, care se atribuie la substanțele stupefiante.

Cantitatea substanței stupefiante înstrăinate și păstrate cu scop de înstrăinare de către Țuțui Andrei, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006, privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, reprezintă proporții mari.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art.217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, după indicii calificativi: „*procurarea, transportarea, păstrarea, distribuirea și alte operațiuni ilegale cu droguri și cu analogi ai acestora, săvârșite în scop de înstrăinare și înstrăinarea ilegală a drogurilor și analogilor acestora, acțiuni săvârșite de mai multe persoane, în proporții mari*”.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, oficiul Botanica, Rusnac Liliana, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Țuțui Andrei să fie recunoscut culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal, a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul farmaceutic pentru o perioadă de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, a încasa din contul numitului Ambroci Ghennadii cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor în sumă totală de 6 720 lei, invocând că, prima instanță aplicând prevederile art.90 Cod penal în privința inculpatului, nu a fost atins scopul principal și anume prevenirea de comitere de noi infracțiuni de către inculpat, precum și de către alte persoane.

A mai indicat că, având în vedere perioada de timp în care inculpatul a pus în circulație substanțe stupefiante, cantitatea substanței stupefiante depistate atât în cadrul percheziției la domiciliul inculpatului, cantitatea de substanță stupefiantă deja realizată de către acesta, faptul că era înstrăinată persoanelor, cărora le crea dependență, întru atingerea scopului de profit, este imposibilă aplicarea față de inculpat în cazul dat a prevederilor art. 90 Cod penal, în scopul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, precum și în scopul prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Cu atât mai mult că anterior, Țuțui Andrei fiind condamnat pentru o infracțiune analogică și anume: prin sentința Judecătoriei Hîncești din 12.01.2011 în baza art.217 alin.(4) Cod penal la 4 ani închisoare, cu aplicarea art.90 Cod penal, termen de probă 3 ani și fiindu-i stabilită pedeapsa cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, pedeapsa dată nu a avut efectul scontat și acesta din nou a comis o infracțiune gravă.

Mai mult, a susținut că, consideră eronată soluția instanței de fond privitor la respingerea cheltuielilor judiciare, totodată, deși instanța prin sentința emisă nu pune la îndoială existența cheltuielilor suportate de stat, îl eliberează pe ultimul de la achitarea lor, motivând că cheltuielile judiciare se achită din bugetul statutului, fapt ce nu este negat de nimeni, însă în cazul recunoașterii inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii incriminate, acesta fiind motiv de nereabilitare, ultimul urmează să recupereze cheltuielile judiciare suportate de stat. Astfel, instanța încălcând prevederile art.229 Cod de procedură penală, a refuzat în încasarea cheltuielilor judiciare suportate de stat la efectuarea expertizei. Or, conform prevederilor art.229 Cod de procedură penală - cheltuielile judiciare sunt suportate

de către condamnat, instanța având posibilitatea de a obliga pe ultimul să recupereze cheltuielile judiciare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2019, s-a admis apelul, a fost casată sentința în partea numirii pedepsei inculpatului Țuțui Andrei și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Țuțui Andrei s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de gestionarea și circulația drogurilor, pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Țuțui Andrei a săvârșit infracțiunea imputată lui.

Instanța de apel a considerat că, chiar dacă Țuțui Andrei, la momentul săvârșirii infracțiunii încriminate avea antecedente penale stinse, n-a tras concluziile respective, nu s-a corectat și reeducat și din nou a pășit pe calea infracționalității, a comis fapte similare prevăzute de legea penală și a considerat necesar de a admite apelul procurorului și de a-i numi pedeapsa inculpatului Țuțui Andrei, pe art.217¹ alin.(3) lit. b) și f) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de gestionarea și circulația drogurilor, pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis.

Prin urmare, pedeapsa aplicată va corespunde pericolului și gradului social al faptei comise, circumstanțelor comiterii infracțiunii, atitudinii inculpatului față de cele întâmplate și neconștientizarea pericolului crimei săvârșite.

Privitor la solicitarea procurorului de încasare de la Țuțui Andrei, în beneficiul statului, a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea rapoartelor de expertiză în mărime de 6 720 lei, instanța de apel a reiterat că, potrivit art.229 alin.(1), (2) și (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistența juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Instanța de apel a indicat că, art.227 alin.(2) Cod de procedură penală prevede clar și evident care anume cheltuieli urmează a fi puse pe seama inculpatului, însă

la această categorie nu se includ cheltuielile pentru efectuarea expertizelor, de vreme ce aceste cheltuieli sunt puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort care pornesc urmărirea penală și conform art.75 alin.(3) al Legii nr.68 din 14.04.2016, se compun din cheltuieli evidente și necesare în vederea constatării faptei infracționale, însă nu constituie cheltuieli suplimentare suportate de către organul de urmărire penală sau de către instanță, în legătură cu efectuarea urmăririi penale sau judecarea cauzei.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1 Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, prin care solicită, casarea parțială a deciziei în partea ce ține de soluția dispusă cu privire la cheltuielile judiciare și a dispune rejudecarea cauzei în această parte, invocând:

- art.229 Cod de procedură penală indică obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat;

- efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat;

- instanța de apel nu a ținut cont de faptul că prin modificările survenite la Codul de procedură penală, legislatorul a exclus prevederile art.143 alin.(2) Cod de procedură penală, astfel norma care instituia obligația statului de a suporta cheltuielile pentru efectuarea expertizelor a fost exclusă;

5.2 Avocatul Bodnariuc Alexandr în numele inculpatului Țuțui Andrei, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, prin care solicită, casarea deciziei cu menținerea sentinței, invocând:

- ținând cont de lipsa circumstanțelor agravante, de pericolul social ridicat al faptei, de personalitatea inculpatului Țuțui Andrei în cumul cu circumstanțele comiterii faptei, atitudinea acestuia față de fapta comisă, consideră oportun aplicarea prevederilor art.90 Cod penal;

- prima instanță a aplicat o pedeapsă echitabilă;

- prima instanță corect a apreciat că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a pedepsei închisorii cu suspendarea executării acesteia;

- sunt suficiente temeiuri pentru a aprecia că scopul pedepsei poate fi atins și fără privare de libertate;

- faptul că inculpatul a fost anterior judecat pentru fapte similare în contextul în care nu are antecedente penale nu poate justifica înăsprirea situației acestuia;

- aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege acestuia, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă;

- termenul de peste o lună de arest preventiv pe care inculpatul le-a dus la

investigarea cauzei sunt nu numai suficiente, dar și exemplare, inculpatul a putut să înțeleagă ce presupune regimul de detenție și care este pericolul reiterării unui comportament infracțional;

- instanța de apel nu a motivat necesitatea aplicării pedepsei atât de aspre față de inculpatul Țuțui Andrei, care a recunoscut vina, sincer s-a căit, este persoană în vârstă cu probleme de sănătate.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 iulie 2019, au fost respinse ca inadmisibile recursurile ordinare.

6.1 În motivarea deciziei, instanța de recurs a indicat că:

Cu referire la recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin.

Din conținutul recursului, Colegiul penal lărgit, a constatat că recurentul critică soluția instanței de apel în partea ce ține de soluția dispusă cu privire la cheltuielile judiciare, solicitând prin recurs deja încasarea din contul inculpaților Țuțui Andrei, Scripcnic Serghei și Plăcintă Igor, cheltuielile judiciare.

În acest sens, Colegiul penal lărgit a indicat că, potrivit prevederilor art.427 alin.(2) Cod de procedură penală – *„Temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel”*.

Din apelul procurorului(pct.3 din prezenta decizie), instanța de recurs constată că, a fost contestată soluția primei instanțe referitor la inculpatul Țuțui Andrei, doar în partea stabilirii pedepsei, la fel, prin apelul procurorului a fost contestată soluția primei instanțe în partea trecerii cheltuielilor judiciare în contul statului, indicând ca cheltuielile să fie încasate din contul lui Ambroci Ghennadii (f.d.163 v. III), persoană care nu are nici o calitate procesuală în speța dată.

Astfel, Colegiul penal lărgit, a menționat că, temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală și argumentele în susținerea acestui temei, nu au fost invocate de partea acuzării în apel, din aceste considerente, Colegiul penal lărgit a conchis că, recursul acuzării urmează a fi respins ca inadmisibil.

Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Bodnariuc Alexandr în numele inculpatului Țuțui Andrei.

Cu referire la temeiul invocat, prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit, a menționat că este unul declarativ, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel, se constată că instanța de apel în decizia sa corect și-a motivat soluția în privința stabilirii modului de executare a pedepsei stabilite cu închisoare.

Cât ține de motivele indicate în recurs precum că „ținând cont de lipsa circumstanțelor agravante, de pericolul social ridicat al faptei, de personalitatea inculpatului Țuțui Andrei în cumul cu circumstanțele comiterii faptei, atitudinea acestuia față de fapta comisă, consideră oportun aplicarea prevederilor art.90 Cod penal”, Colegiul penal lărgit a indicat că nu le acceptă, or, instanța de apel în decizia recurată a indicat și motivat pe deplin pedeapsa aplicată (f.d.195-196 v. III),

a dat apreciere tuturor circumstanțelor, inclusiv celor menționate de recurent și a luat în considerare pericolul social al acțiunilor inculpatului și personalitatea inculpatului, stabilind o pedeapsă corectă, legală și echitabilă, ce corespunde atât principiului proporționalității cât și scopului pedepsei penale, astfel va asigura restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât în partea acestuia cât și a altor persoane.

Referitor la argumentele indicate de recurent precum că „faptul că inculpatul a fost anterior judecat pentru fapte similare în contextul în care nu are antecedente penale nu poate justifica înăsprirea situației acestuia”, „instanța de apel nu a motivat necesitatea aplicării pedepsei atât de aspre față de inculpatul Țuțui Andrei, care a recunoscut vina, sincer s-a căit, este persoană în vârstă cu probleme de sănătate”, Colegiul penal lărgit a conchis că nu le acceptă, or, instanța de apel a motivat pe deplin în decizie (f.d.195-196 v. III) necesitatea stabilirii executării pedepsei sub formă de închisoare inculpatului Țuțui Andrei, argumentare care Colegiul penal lărgit o însușește ca corectă, ce este și conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Mai mult, Colegiul penal lărgit a menționat că argumentul apărătorului precum că „termenul de peste o lună de arest preventiv pe care inculpatul le-a dus la investigarea cauzei sunt nu numai suficiente, dar și exemplare, inculpatul a putut să înțeleagă ce presupune regimul de detenție și care este pericolul reiterării unui comportament infracțional”, nu este acceptat de către instanța de recurs ordinar, or, aceasta reprezintă o interpretare proprie și subiectivă, în acest sens Colegiul lărgit a mai indicat că, inculpatul anterior fiind condamnat pentru o infracțiune la fel legată de substanțele narcotice și fiindu-i stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, i s-a acordat posibilitatea de a munci și de a demonstra că se poate încadra în societate, lucru pe care nu la făcut, astfel, Colegiul penal lărgit a susținut pe deplin concluzia instanței de apel precum că, în privința inculpatului nu pot fi aplicate prevederile art.90 Cod penal, or, în speță nefiind stabilite careva circumstanțe care ar face posibilă aplicarea în privința inculpatului a suspendării executării pedepsei închisorii, cu atât mai mult că inculpatul anterior a mai săvârșit o infracțiune similară fiindu-i numită o pedeapsă cu închisoare suspendată condiționat, antecedentul fiind stins, dar îl caracterizează pe inculpat negativ.

7. Nefiind de acord cu decizia adoptată, a declarat recurs în anulare avocatul Bodnariuc Alexandr în numele condamnatului Țuțui Andrei, solicitând casarea deciziei instanței de recurs și deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe, invocând argumente similare cu cele indicate în recursul său inițial (pct.5.1 din prezenta decizie), invocând suplimentar:

- condamnatului i-au fost încălcate drepturile cu privire la un proces echitabil și la un recurs efectiv, prevăzute de prevederile art.art.6 și 13 CEDO, art.art.20 și 119 din Constituția Republicii Moldova.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată că, recurentul s-a conformat prevederilor art.454 Cod de procedură penală și a declarat recursul în anulare în termen.

În corespundere cu prevederile art.455 alin.(2) pct.7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art.453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Potrivit art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept, comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental din cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Conform art.6 pct.44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcarea esențială a drepturilor și libertăților fundamentale garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Totodată, potrivit art.4.2 din Protocolul adițional nr.7 la CEDO, redeschiderea procesului, conform legii și procedurii penale a statului respectiv, poate fi efectuată, dacă fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

Subsecvent, principiul securității raporturilor juridice, consfințit în articolul 6 din CEDO, cere *inter alia* ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (hotărârea CtEDO Brumărescu vs România din 28 octombrie 1999).

Din textul recursului în anulare declarat se evidențiază faptul că, prin motivele invocate de către recurent, similare cu cele invocate în recursul ordinar, acesta notifică încălcarea art.6 și 13 CEDO, criticând pedeapsa prin faptul că hotărârile adoptate pe caz nu sunt neîntemeiate și nemotivate, deoarece nu cuprind temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea recursului ordinar.

Argumentele invocate de către recurent în recursul în anulare privind ilegalitatea hotărârii instanței de recurs, descrise la pct.7 al prezentei decizii, nu reflectă clar și direct încălcările esențiale ale drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale, comise de către instanța de recurs, care să fi afectat hotărârea atacată.

Din analiza textului recursului, rezultă că recurentul nu este de acord cu ultima decizie a instanței de recurs ordinar prin faptul că decizia nu cuprinde temeiurile de fapt și de drept, lăsând în vigoare decizia instanței de apel din

12.02.2019 prin care inculpatului fiind recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(3) lit. b), f) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, însă argumentele acestuia sunt neîntemeiate, deoarece hotărârea instanței de recurs este argumentată și motivată.

Colegiul penal atestă că instanța de recurs ordinar a examinat motivele relevante și circumstanțele cauzei, prin prisma criticilor aduse în recursul ordinar declarat de către același recurent, având în vedere normele penale și de procedură penală, decizia instanței de recurs ordinar fiind întocmită în conformitate cu prevederile art.435 alin.(3) Cod de procedură penală, adică cuprinzând temeiurile de fapt și de drept, precum și motivele care au dus la adoptarea soluției respective.

Colegiul penal menționează că temeiurile indicate în recursul în anulare sunt nefondate, or, instanța de recurs ordinar a indicat în decizia sa (f.d.258-260 v. III) motivele și constatările care au dus la soluția legală adoptată de instanța de recurs ordinar în prezenta cauză. Mai mult, temeiurile indicate în recursul în anulare sunt similare cu motivele indicate în recurs, sunt nefondate, aceste motive au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel și în cadrul instanței de recurs ordinar asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile în deciziile adoptate (f.d.195-197 v. III, f.d.258-260 v. III), pe care Colegiul penal le însușește, (conform practicii CtEDO, cauza Albert vs. România din 16.02.2010).

Astfel, examinând recursul în anulare, Colegiul penal constată că, încălcarea art.art.6 și 13 din Convenție – *dreptul la un proces echitabil și la un recurs efectiv*, nu și-a găsit confirmare, deoarece nu au fost comise erori de drept de către instanțele de apel și de recurs ordinar, care ar indica existența unui viciu fundamental în prezenta cauză penală și ar duce la casarea hotărârii deja irevocabile, care capătă putere de lucru judecat și ar da temei de intervenire în procedura precedentă.

În consecință, Colegiul penal nu constată prezenta erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, motivele invocate, fiind declarative și vădit neîntemeiate în speța dată, iar decizia instanței de recurs ordinar este întemeiată, motivată și legală, astfel instanța de recurs ordinar nu a comis nici o eroare de drept, care ar putea fi considerată ca un viciu fundamental în cauză și ar putea duce la casarea hotărârii irevocabile.

Mai mult, Colegiul penal mai invocă faptul că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, “inter alia”, ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (a se vedea cauza Brumărescu vs România, Nr.28342/95&62, 28 octombrie 1999). Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorii doar în scopul reluării procesului de judecată și al unei noi soluționări a cauzei. Competența de revizuire a instanțelor supreme

trebuie exercitată pentru a corecta erorile de drept și omisiunile justiției, și nu pentru a efectua o reexaminare a cauzei. Revizuirea nu trebuie tratată ca un recurs deghizat și nici existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi drept temei pentru reexaminare. O îndepărtare de la acest principiu este justificată doar în cazul în care reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (a se vedea cauza Bujnița vs Moldova, Nr.36492/02, 16 ianuarie 2007).

9. În consecință, Colegiul penal constată că decizia contestată nu este afectată de un viciu fundamental, or, instanța de recurs ordinar s-a expus motivat asupra chestiunilor esențiale supuse atenției sale, prin urmare hotărârea judecătorească irevocabilă adoptată în această cauză penală este legală și întemeiată, iar recursul în anulare declarat este inadmisibil, fiindcă este vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu prevederile art.456 alin.(1), 432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Bodnariuc Alexandr în numele condamnatului Țuțui Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 iulie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Țuțui Andrei xxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **07 mai 2020**.

Președinte

Nadejda Toma

Judecătorii

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

Victor Boico

Ion Guzun